

Prima instanță: Jud. Grigoriopol (jud. N. Costin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎN C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Croitoru Sergiu, prin intermediul avocatului Țurcan Vasile,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Croitoru Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară prin concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Chișinău din 2 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Croitoru Sergiu și menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 27 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2015, Croitoru Sergiu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției privind anularea ordinului de sancționare disciplinară prin concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 2 aprilie 2015, s-a aflat în serviciul de patrulare în satul xxxxx la sectorul de poliție nr. 5 al Inspectoratului de Poliție Hâncești de la orele 08.00 până la 08.00 a zilei de 3 aprilie 2015. La ora 21.30 la dispeceratul Inspectorului de Poliție Hâncești a fost înregistrată informația „902” parvenită de la Croitoru Ana, domiciliată în satul xxxxx, privind acțiunile de amenințare cu arma de foc din partea lui Florea Veaceslav.

Menționează reclamantul că în baza dispoziției șefului sectorului de Poliție nr. 5 s-a deplasat la fața locului.

Explică că înainte de a pleca la locul chemării a luat legătura cu ofițerul operativ de serviciu al dispeceratului Inspectorului de Poliție Hâncești pentru a verifica suplimentar

informația, la care ofițerul i-a comunicat că Croitoru Ana a anunțat prin telefon că este amenințată cu arma de către vecinul Florea Veaceslav. Ulterior, ajungând la fața locului l-a depistat pe Florea Veaceslav, care se afla în fața porții de la intrarea în curte, în stare de ebrietate și ținând în mâna dreaptă o armă de vânătoare cu două țevi, încărcată cu două cartușe, aceasta fiind îndreptată spre persoanele care erau luate ostatici, iar în mâna stângă ținea un cuțit.

Declară că în calitate de colaborator al poliției aflat în serviciu, îmbrăcat în ținută de serviciu, a solicitat lui Florea Veaceslav să predea arma, însă acesta a aruncat arma în curte după poartă și cu cuțitul în mână l-a amenințat în mod verbal pe reclamant că îl omoară, astfel îndreptându-se spre ultimul, care i-a dezbătut cuțitul din mână.

Susține reclamantul că nu a aplicat forța fizică față de Florea Veaceslav, iar după ce ultimul s-a liniștit i s-a propus să meargă la poliție pentru a clarifica situația. Astfel, s-a urcat benevol în automobil și s-au deplasat la sectorul de Poliție nr. 5 din satul Cărpineni. Ajunși la sectorul de Poliție a luat legătura cu șeful său, căruia i-a raportat despre cazul din str. Boris Glavan, însă acesta a comunicat că este ocupat și nu dispune de timp pentru a se ocupa de Florea Veaceslav ce se afla în stare de ebrietate și nu era capabil să răspundă la întrebări, motiv din care i-a permis să plece la domiciliu.

Relevă că la 7 aprilie 2015, Florea Veaceslav a depus plângere la Procuratura raionului Hâncești, în baza căreia a fost inițiată urmărirea penală, care nu este finalizată, nu i-a fost înaintată învinuirea și nu există o sentință de condamnare definitivă și irevocabilă.

Relatează că Serviciul protecției internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne a dispus inițierea anchetei de serviciu pe faptul aplicării forței fizice în privința lui Florea Veaceslav, în urma căruia a fost emis ordinul de sancționare disciplinară a reclamantului prin concedierea sa din Poliție, ordin semnat de șeful adjunct al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și nu de șeful sau șeful interimar cu dreptul de a semna ordine de sancționare sau concediere.

Consideră reclamantul că Serviciul protecției internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne nu a cercetat în ansamblu și integral cazul, nu a audiat martorii oculari prezenți la fața locului și a adoptat o decizie prematură, iar materialele anchetei de serviciu nu i-au fost aduse la cunoștință, nu i s-a explicat dreptul de contestare a ordinului și a încheierii de serviciu a conducătorului ierarhic superior.

În urma concretizării cerințelor solicită reclamantul anularea ordinului de sancționare disciplinară prin concediere din poliție, restabilirea în funcție deținută anterior, încasarea salariului pentru perioada absenței forțată de la serviciu, a prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 27 aprilie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Croitoru Sergiu a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 2 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de Croitoru Sergiu și menținută hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 27 aprilie 2016.

La 5 martie 2018, Croitoru Sergiu, prin intermediul avocatului Țurcan Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 2 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că instanța de apel a aplicat eronat legea și alte acte normative, precum și a apreciat arbitrar probele, motiv din care decizia este pasibilă de a fi casată.

Consideră că decizia instanței de apel este nemotivată, neîntemeiată și contrară prevederilor art. 6 CEDO.

Prin referința depusă la data de 4 mai 2018, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 2 noiembrie 2017.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la data de 4 ianuarie 2018, fapt ce se conformă prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d.42), recursul declarat la data de 5 martie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Croitoru Sergiu, prin intermediul avocatului Țurcan Vasile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Croitoru Sergiu, prin intermediul avocatului Țurcan Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Croitoru Sergiu, prin intermediul avocatului Țurcan Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu